

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 14. 5. 2021 ve věci odsouzeného [údaje o účastníkovi], o stížnosti odsouzeného proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 20. 4. 2021, č. j. 6 PP 39/2021-25,

takto:

Podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu se napadené usnesení zrušuje a nově se rozhoduje tak, že se podle 88 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného], narozeného [datum], o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 9. 10. 2019, č. j. 1 T 34/2019-167, zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením rozhodl okresní soud tak, že se podle § 88 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku zamítá žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 9. 10. 2019, č. j. 1 T 34/2019-178.

2. Proti uvedenému usnesení podal odsouzený ihned po vyhlášení napadeného usnesení stížnost, kterou dodatečně odůvodnil. Uvádí, že nesouhlasí se odůvodněním usnesení soudu prvního stupně o tom, že získal jednu kázeňskou odměnu, neboť jeho vychovatel uvedl, že byl opětovně odměněn další kázeňskou odměnou. Soud nepřihlédl k tomu, že trest vykonává v době pandemie, neboť i on by za normální situace již byl začleněn do první prostupné skupiny vnitřní diferenciací, neboť si plní vzorně program zacházení. Ohledně svých pracovních návyků uvádí, že ve věznici prakticky stále pracuje a rovněž pracoval i před nástupem do výkonu trestu, a nesouhlasí s tím, že jeho pracovní návyky jsou nedostatečné a rizikové. K hodnocení třetí zákonné podmínky, tj. k predikci vedení řádného života, uváděl, že jeho jednání bylo excesivní, jednal nezkušeně a zkratovitě, přičemž neporušil předchozí podmíněné odsouzení. Navrhoval, aby odvolací soud jeho žádosti vyhověl.

3. Krajský soud z podnětu včas a řádně podané stížnosti přezkoumal podle ust. § 147 odst. 1 tr. řádu správnost výroku napadeného usnesení, jakož i správnost řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

4. Pokud jde o průběh řízení před okresním soudem, pak nebylo zjištěno žádné pochybení či procesní vady. Okresní soud v rámci veřejného zasedání dne 20. 4. 2021, konaného za přítomnosti odsouzeného, provedl dokazování řádně a v dostatečném rozsahu, opatřil si dostatek podkladů pro své rozhodnutí a provedené důkazy a skutečnosti plynoucí z těchto důkazů řádně zdůvodnil v rámci napadeného usnesení.

5. Podle § 88 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvláště závažný zločin definovaný pod body 1.-6 cit. ust. a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

6. Lze konstatovat, že odsouzený vykonal potřebnou délku trestu odnětí svobody, a splňoval tak k datu rozhodování okresního soudu jednu ze základních zákonných podmínek pro možné rozhodování o žádosti odsouzeného, když počátek věznění u odsouzeného je počítán od 20. 4. 2020 a konec věznění dne 1. 4. 2023.

7. Okresní soud dále uzavřel, že v případě osoby odsouzeného není splněna obligatorní zákonná podmínka prokázání polepšení se, v jehož důsledku by bylo možno od odsouzeného očekávat, že v budoucnu povede řádný život. Ve shodě s odůvodněním okresního soudu je nutno zdůraznit, že institut podmíněného propuštění představuje fakultativní a nenárokové beneficium ve vztahu k pachatelům trestné činnosti, kteří vykonávají vzorně a příkladně uložený trest a mají snahu po nápravě, došlo k jejich resocializaci, s vysokou mírou pravděpodobnosti od nich lze očekávat, že do budoucna již povedou řádný život a nebudou se trestné činnosti již více dopouštět, a u nichž došlo k naplnění účelu trestu před výkonem celé jeho výměry, pokud jde o aspekt výchovného, preventivního ale i represivního působení trestu.

8. Z hodnocení věznice (č. I. 17 spisu) i výpovědi vychovatele je zjevné, že odsouzený je pracovně zařazen, byly mu dosud uděleny dvě odměny, zařazen je ve II. prostupné skupině vnitřní diferenciaci, nebyl kázeňsky trestán, program zacházení plní, navázal kontakt s PMS, kdy tento je ve stádiu počínající spolupráce. Postpenitenciární perspektiva je obtížně predikovatelná, pracovní návyky odsouzeného nejsou dosud plně zafixovány.

9. V kontextu důkazů provedených před soudem prvního stupně je zjevné, že okresní soud zcela správně zohlednil, a to i poukazem na trestněprávní narušenost odsouzeného, dosavadní výkon aktuálního trestu ze strany odsouzeného, přičemž závěry okresního soudu lze považovat za logické a správné. Je sice patrné, že prvotrestanému odsouzenému za celou dobu výkonu trestu byly uděleny dvě kázeňské odměny, nicméně řádnost výkonu trestu nelze poměřovat pouze množstvím udělených kázeňských odměn a je nutno, aby celková exemplární řádnost výkonu trestu umožňovala přijmout závěr o polepšení se odsouzeného a o tom, že se od odsouzeného může očekávat vedení řádného života na svobodě. V tomto směru je pak především nutno zdůraznit, že z vyjádření věznice není patrné to, že by odsouzený již nyní splňoval předpoklady pro přeřazení do první prostupné skupiny vnitřní diferenciaci. Rovněž pak i stanovisko věznice k jeho případnému podmíněnému propuštění nelze hodnotit jako pozitivní, když postpenitenciární perspektivu odsouzeného sama věznice hodnotí jen jako obtížně predikovatelnou.

10. Lze jednoznačně konstatovat, že dosavadní, z hlediska celkové doby uloženého trestu relativně krátký a z průměru výrazně nevybočující způsob výkonu trestu ze strany odsouzeného dosud neumožňuje přijetí závěru o tom, že by se jednalo o natolik vzorný a příkladný výkon trestu, který by již nyní jednoznačně osvědčoval polepšení se odsouzeného do té míry, že by dalšího výkonu trestu již nebylo potřeba. Krajský soud kvituje to, že odsouzený navázal spolupráci s probační a mediační službou, která po provedení šetření ve vztahu k osobě odsouzeného může rovněž formulovat závěry v tom směru, zda na jeho straně došlo dosavadním výkonem trestu ke změně jeho postoju, zda lze od něj očekávat vedení řádného života a zda případné podmíněné propuštění přispěje k dovršení resocializace a nápravy odsouzeného, příp. za jakých dalších podmínek či omezení. Tato spolupráce však je v samé počáteční fázi. S přihlédnutím k uvedeným skutečnostem tedy krajský soud musí konstatovat, že odsouzený si postupně stále ještě vytváří předpoklady pro případné podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, a je na něm, aby dalším velmi příkladným (tedy nikoliv jen standartním) výkonem trestu osvědčil to, že jeho úmysl žít do budoucna řádným životem je skutečně upřímný a že dosavadní výkon trestu k jeho nápravě jak z hlediska represivní, tak i z hlediska preventivně výchovné funkce trestu postačí.

11. Pokud za shora popsané situace okresní soud dospěl k závěru, že odsouzený dosud nesplňuje zákonný předpoklad pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody spočívající v tom, že by odsouzený natolik exemplárně vzorným výkonem trestu osvědčil své polepšení a bylo od něj možno bez pochybností do budoucna očekávat, že povede řádný způsob života, pak tomuto závěru okresního soudu nelze nic vytknout.

12. S přihlédnutím ke shora uvedeným skutečnostem krajský soud uzavírá, že napadené usnesení okresního soudu je nutno hodnotit jako rozhodnutí věcně správné, když i krajský soud dospěl k závěru, že odsouzený dosud nesplňuje všechny zákonné podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Krajský soud i přes věcnou správnost závěrů okresního soudu musel ovšem postupem dle § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu zasáhnout do výroku napadeného usnesení, když okresní soud nesprávně citoval číslo jednací odsuzujícího rozsudku Okresního soudu v Litoměřicích (v napadeném usnesení uvedeno č. j. 1 T 34/2019-178), když tento rozsudek je žurnalizován na č. I. 167 předmětného soudního spisu. Uvedenou drobnou nesprávnost tedy odvolací soud napravit shora citovaným procesním postupem.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není žádný další žádný opravný prostředek přípustný.

Liberec 14. května 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně